

83/81

Charles R. ...

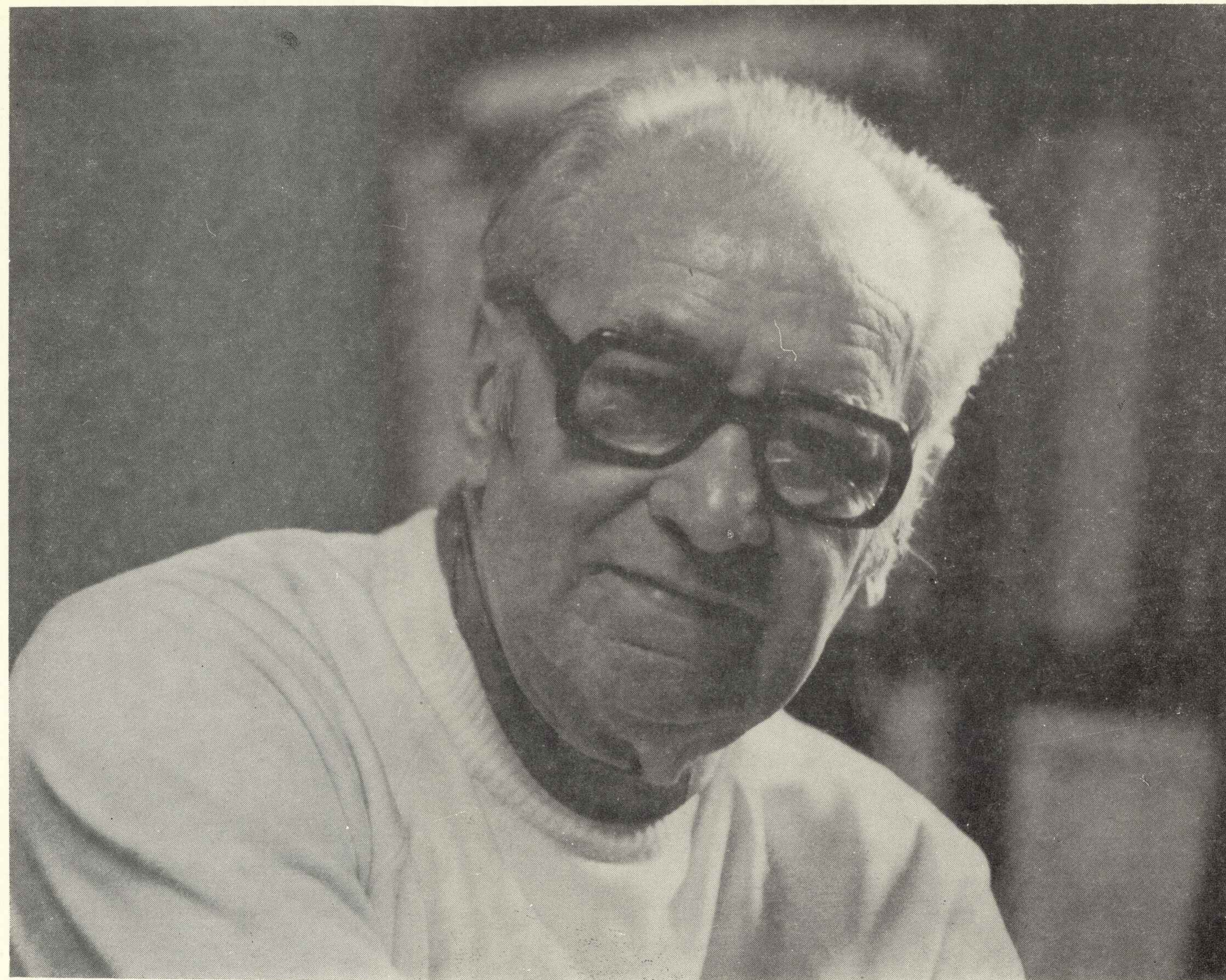

MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI
ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

TIBOR CSORBA
malarstwo

MAJ 1981
WARSZAWA „ZACHĘTA”
PLAC MAŁACHOWSKIEGO 3

Csorba Tibor

Ta wystawa jest nieco spóźniona, bowiem w 1979 roku minęło pół wieku jak Tibor Csorba miał pierwszą wystawę w Budapeszcie. Obecna wystawa jest aktualna, gdyż w roku bieżącym artysta obchodzi swoje siedemdziesiąte piąte urodziny. Zbieg obu dat stał się okazją, nie tyle do podsumowania dotychczasowego dorobku nadal czynnego, pełnego pomysłów i energii twórcy, ile do zaprezentowania w szerszym wyborze i bardziej różnorodnego dzieła artystycznego.

Tibor Csorba, znany z erudycji, doskonale władający piórem niewątpliwie sam mógłby napisać najbardziej kompetentny komentarz do swojej wystawy. Jeżeli tego nie czyni, zdając się na innych, wynika to przede wszystkim z jego skromności i autokrytycyzmu, cech niezwykle cennych u każdego, a szczególnie potrzebnych w obecnych czasach. W bogatym i różnorodnym curriculum vitae artysty – który przede wszystkim chciał być pedagogiem i był nim, prowadząc przed wojną lektorat ojczystego języka węgierskiego i literatury na Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie a po wojnie na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, zajmował się też pedagogiką artystyczną, który dotychczas para się pracą literacką i przekładową – ważne, jeśli nie najważniejsze miejsce zajmuje własna twórczość malarska.

W zbiorach Csorby, dzięki jego Matce, zachował się obrazek przedstawiający "Dom", namalowany przez siedmioletniego autora akwarelą. Tej to technice, najpierw z przypadku, a potem ze świadomego wyboru został artysta wierny aż po dzień dzisiejszy. Oczywiście ma on w swoim dorobku także prace w technikach mieszanych, ostatnimi laty nawet zapalał do malarstwa akrylowego, lecz akwarela zawsze była i jest formą wypowiedzi, w której Csorba czuje się najswobodniej i najlepiej zna jej tajemnice warsztatowe.

Akwarela, jakkolwiek na pozór nie tak efektowna jak malarstwo olejne, jest nieporównanie trudniejsza. Wymaga wielkiej biegłości ręki, szybkości w malowaniu i doświadczenia w kładzeniu barwy. Przy tym w tej technice można uzyskać bardzo interesujące połączenia kolorów, czystość i świetlistość plamy dające w rezultacie wrażenie lekkości i zwiewności materii, nieosiągalne w innych odmianach malarstwa. Majster w tym gatunku, Csorba, jest zwolennikiem metody angielskiej, gdzie farbę kładzie się na zwilżony papier, bez uprzedniego rysunku, a biel uzyskuje się dzięki pozostawieniu czystego tła podłoża. Csorba, nigdy nie zaniehbując malarstwa, tak naprawdę zajął się nim dopiero w czasie wojny, kiedy powrócił z Warszawy do Budapesztu. Od tamtej pory praca artystyczna przybierała na sile znacząc każdy rok nowo powstałymi akwarełami wzbogaconymi doświadczeniem i biegłością malarskiej maestrii.

Tibora Csorbę, jako Malarza, interesuje przede wszystkim pejzaż. Przed kilkunastu laty, przy okazji jednej ze swoich wystaw tak określił cele i charakter swojej sztuki:

„(...) Pociąga mnie pejzaż. Ludzie, ich praca też go formują, wprowadzam ludzi tylko jako jeden z elementów niestatycznych wobec domów drzew i gór. Ale również niestatyczne jest powietrze, drganie liści i światła, ciepły nurt, krzepiąca pogoda, którą nas obdarza natura. Jeżeli, patrząc na moje akwarele uśmiechacie się bezwiednie jak do wspomnień, nachodzi was myśl o dawnych wakacjach z dzieciństwa, przypomnienie trawy głębokiej, w której leżeliście z rękami pod głową, zaśluchani w szum listowia, przekreślani cieniami obracających się skrzydeł wiatraka... . Jeśli patrzycie na moje akwarele jak w okno pełne kojącej pogody, wiem, że nie malowałem na darmo... .”

Rozmiłowany w krajobrazie tak Polski jak i Węgier, Csorba pragnie pokazać i spopularyzować piękno obu krajów, precyzując w swoich akwarelach specyficzne, odmienne cechy, wynikające z ich położenia geograficznego. Prezentuje nam urokliwe motywy z Budapesztu, Balatonu czy Szentendre, ukształtowane przez wrażliwość i sentyment artysty, a jednocześnie na Węgrzech propaguje urodę przybranej ojczyzny.

Sentyment do Polski owocuje od lat, licznymi cyklami krajobrazowymi, które tworzą „Tekę polską”. Początki jej sięgają 1948 roku, kiedy to powstały trochę jeszcze „twarde” widoki z Sopotu, Jeleniej Góry czy Zakopanego, by potem rozwinąć się w cykle obejmujące motywy z Warszawy, Bieszczad, doliny nadwiślańskiej oraz Tatr. Region ten jest ulubionym tematem i chyba najpłodniej inspiruje artystę. – „Teki rysunków, akwarel, a także artykuły oraz wykłady – to ślady moich wypraw i nieustannych tęsknot za krainą, gdzie gotów zawsze jestem dać wyraz temu, co mnie wzrusza, zachwyca. Tematy Skalnego Podhala żyją we mnie...” –

W pejzażach górskich, moim zdaniem, najpełniej wyraża się talent malarski Csorby. Składa się nań umiejętność piętzenia brył, miękkość mgieł snujących się po zboczach oraz lekkość plam przenikających się nawzajem, które określają przestrzeń i daleki horyzont. Odpowiednikiem węgierskim motywu gór są krajobrazy znad Balatonu. Tam, ta sama umiejętność artysty wczucia się w charakter i koloryt pejzażu rysuje, przed oczami widza, bezkres wodnej tafli ożywionej refleksami odbijających się chmur. Tam te same, jak w Tatrach, kontemplacyjne zagłębianie się w naturę daje podobne, pełne uroku i dekoracyjności efekty.

Gwoli ścisłości trzeba wspomnieć, iż prócz „Teki polskiej” i „Teki węgierskiej” Csorba namalował znaczną ilość widoków ze swoich podróży do Francji, Czechosłowacji i Bułgarii. Odnotować należy również w dotychczasowym dorobku artysty dwa fakty dość istotne. W latach 1968 i 1969, celem odświeżenia swej wyobraźni jął Csorba tworzyć fantastyczne „kompozycje fakturalne”, w których stosował techniki mieszane. W pracach tych, wychodząc od najpros-

szych elementów geometrycznych – koła, trójkąta lub kwadratu – uzyskał interesujące rozwiązania układów przestrzennych. Posiadane umiejętności warsztatowe pozwoliły Csorbie na operowanie bogatą gamą efektów fakturalnych, czysto malarskich, typu „action painting”, w których jednak zwarta syntetyczna forma jest osią podstawową tych kompozycji. Wydaje się, że nowy sposób tworzenia wyzwolił w artyście rozmach malarski, o czym świadczy swobodny dukt pędzla i wewnętrzna odśrodkowa dynamika tych abstrakcyjnych przedstawień, a sprawność akwarelisty korzystnie wpłynęła na sposób operowania plamami walorowymi. Sądzić należy, że cykl ten był dla artysty potrzebnym ćwiczeniem dla podjętego wkrótce potem malarstwa akrylowego.

Drugi fakt jest innej natury. Csorba w hołdzie Polakom, dla uczczenia ich martyrologii podczas ostatniej wojny, stworzył w 1976 roku cykl prac p.t. „Sacra Polonica”, malowany asfaltem, upamiętniający miejsca zagłady na terenie całego kraju i ofiarował go Muzeum na Majdanku. Tym samym, raz jeszcze, dał wyraz uczuciom i przywiązaniu do kraju, w którym się zadomowił na dobre, który traktuje jak własną ojczyznę i którego problemy oraz historia są mu żywotnie bliskie.

Aktualnie artystę bawi malowanie na płótnie farbami akrylowymi. Pozostając w kręgu tej samej tematyki oraz wykorzystując własne doświadczenia warsztatu akwarelisty tworzy Csorba urokliwe pejzaże. Zdobyta uprzednio swoboda w kładzeniu plam barwnych oraz niewątpliwa ekspresyjność najnowszych prac, uzyskana poprzez silne akcentowanie linii i brył sprawia, że obrazy te stanowią nowy etap w dotychczasowej twórczości. Intensywność kolorów jest tutaj odpowiednikiem intensywności uczuć, a syntetyczna forma wyrazem skupienia wewnętrznego twórcy. Ta skłonność do eliminacji szczegółów, do zamknięcia w ciasnych wymiarach kartki papieru lub płótna większej całości jest cechą przewijającą się od lat w malarstwie Csorby. Jego wybiórcze spojrzenie, skupiające się na najbardziej charakterystycznych elementach danego pejzażu i powodujące, że od razu możemy osadzić w określonym miejscu i w czasie namalowany krajobraz, uległo w akrylowych obrazach dalszemu wzmocnieniu. Dzięki temu w niektórych płótnach – „Motywie z Francji” czy „Domu Ady’ego” jawi nam się wrażenie monumentalizmu, wrażenie ponadczasowego trwania natury. Trudno przy pięćdziesięcioletnim doświadczeniu mówić dzisiaj o osiągnięciu dojrzałości przez Csorbę, niemniej jest to dalszy krok artysty w kierunku podporządkowania realiów świata własnej malarskiej wyobraźni.

Sławomir Boldok

Ez a kiállítás kissé megkésett, hiszen 1979-ben volt fél évszázada annak, hogy Budapesten megnyílt Csorba Tibor első kiállítása. Ugyanakkor mégis aktuális, mert idén ünnepeljük a művész 75. születésnapját. E két dátum jó alkalom a kiállításra, mely talán nem is annyira a továbbra is aktív, ötletekben gazdag, tevékeny művész színes életművének összegezése, mint inkább műveinek nagyobb, az eddigieknél árnyaltabb, differenciáltabb bemutatása.

Kétségtelen, hogy erudíciójáról közismert, a tollat is sikerrel forgató Csorba Tibor lenne a leghivatottabb, hogy megírja kiállításának kísérő szövegét. Hogy ezt nem teszi, ennek magyarázatát elsősorban szerénységében, kritikára hajlamos egyéniségében, azaz a napjainkban oly értékes és mellőzhetetlen jellemvonásokban kell keresnünk.

A művész gazdag és változatos curriculum vitaejében fontos, mondhatnánk a legfontosabb a festészet – mert tudnunk kell, hogy annak idején elsősorban pedagógusnak készült, s az is volt: a háború előtt a magyar nyelv és irodalom lektoraként működött a varsói Lengyel Szabadegyetemen, a háború után pedig a krakkói Jagelló Tudományegyetemen, majd a művészeti oktatás terén tevékenykedett, s mellette mindmáig irodalmi és műfordítói munkásságot is folytat. Fontos ha nem legjelentősebb – helyet kap életrajzában egyéni festői tevékenysége.

Csorba Tibor gyűjteményében – hála Édesanyja féltő szeretetének – fennmaradt a 7 éves korában készített, "Ház" című akvarellje. A művész – kezdetben véletlenszerűen, később tudatosan – hű maradt ehhez a technikához mind a mai napig. Természetesen életművében találunk egyes technikával készült munkákat is, az utóbbi években sikeresen alkalmazta az akril technikát, de mégis az akvarell volt és maradt számára az a kifejezési forma, melyben a legszabadabban mozog, melynek műhelytitkait a legjobban bírja. Az akvarell, bár látszólag nem olyan hatásos, mint az olajfestészet, valójában összehasonlíthatatlanul nehezebb annál. Nélkülözhetetlen a biztos kéz, a hallatlan gyorsaság és a színek felvitelének alapos tudása. Ugyanakkor e technika segítségével igen érdekes színhatások érhetők el, a tiszta és világos áttetsző színfoltok más festészeti ágakban elérhetetlenek itt könnyedséget és lendületességet kölcsönöznek az anyagnak. Csorba Tibor, e műfaj mestere az angol módszer híve: a színeket nedves papírra teszi fel minden előzetes rajz nélkül, a fehérret az alapháttér szabadon hagyásával éri el.

A művész a festészettel – bár sohasem hanyagolta el – igazán komolyan a háború kitörése után, miután visszatért Varsóból Budapestre, kezdett foglalkozni. Ettől kezdve művészete erőre kapott, a soron következő esztendőket újabb és újabb, a művészi tapasztalat és szakértelem gazdagította akvarellek jelzik.

Csorba Tibort, a festőt elsősorban a tájkép érdekli. Évekkel ezelőtt, egyik kiállítása alkalmával így jellemezte művészetének célját és karakterét:

„.... Magával ragad a táj. Bár az ember, az emberi munka is alakítja a tájat, mégis az embert a tájba néha csak mint a házakat, fákat, hegyeket övező változó elemek egyikeként vezetem be. Ugyanígy változó a lég, a levelek és a fény rezdülése, a természet adta minket körülvevő melegség és derű. Ha akvarelljeimet szemlélve feltörő emlékeikre önkénytelenül elmosolyodnak, ha képeim felidéznek a régmúlt gyermekkor vakációit, ha emlékezetükben felbukkan a harsano fű, hol fej alá kulcsolt kézzel heverték, hallgatva a levelek susogását, amint a szél hajtotta malomvitorla új és új árnyékot húzott... ha akvarelljeimet gyógyító derűvel, napfénnel teli ablaknak érzik – tudom, nem festettem hiába...”

A lengyel és magyar tájba egyaránt szerelmes Csorba Tibor igyekszik bemutatni, népszerűsíteni mindkét ország szépségét s megőrizni a két ország – földrajzi fekvésükből adódó – eltérő és megismételhetetlen jegyeit. Miközben az igazi művész érzékenységevel és szeretetével tárja szemünk elé Budapest, a varázslatos Balaton vagy Szentendre hangulatát, viszont Magyarországon második, választott hazájának megkapó tájait propagálja.

Lengyelország iránti érzése, szeretete hosszú évek óta tájkép sorozatok formájában gyümölcsözik. E sorozatok alkotják a "Lengyel mappá" – t, melynek kezdete 1948-ig nyúlik vissza. Ekkor születtek a még kissé „kemény” sopoti, Jelenia Góra-i, zakopanei tájképek, hogy később a varsói, beszki, Visztula-völgyi, tátrai motívumokat tartalmazó ciklusokká teljesedjenek ki.

Az utóbbi tájegység a művész kedvenc témája és úgy érezzük, hogy ez a táj inspirálja legtermékenyebben – „A Tátra-vidékre vezető kirándulásaim, e táj iránti állandó honvágyam kézzel fogható nyomai a rajzokkal és akvarellekkel teli tékák, a cikkek és előadások sora; ez az a táj, hol mindig képes vagyok kifejezni mindazt, ami meghat, ami magával ragad. Bennem él a Tátra-vidék témája...”

Véleményem szerint hegyvidéki tájképeiben érződik leginkább Csorba Tibor festői talentuma, mely az egymásra tornyosuló formákban, a hegyoldalakon vándorló köd puhaságában, a teret és a távoli horizontot meghatározó, egymásba mosódó színfoltok könnyedségében jut kifejezésre.

A lengyel hegyvidéki motívumok magyar megfelelői a Balaton környéki tájak. Ott ugyanolyan művészi tökélyvel érzékel a táj jellegét és színeit, s varázsolja szemünk elé a végtelen víztükörben játékosan tükröződő felhőket. Ott is, mint a Tátra hegycsúcsai között, a természetbe való figyelmes elmélyedés igazi varázslatos, dekoratív efektsokat eredményez.

A pontosság kedvéért meg kell említenünk, hogy a „Lengyel mappá”-n és a „Magyar mappá”-n kívül a művész számtalan tájképet készített

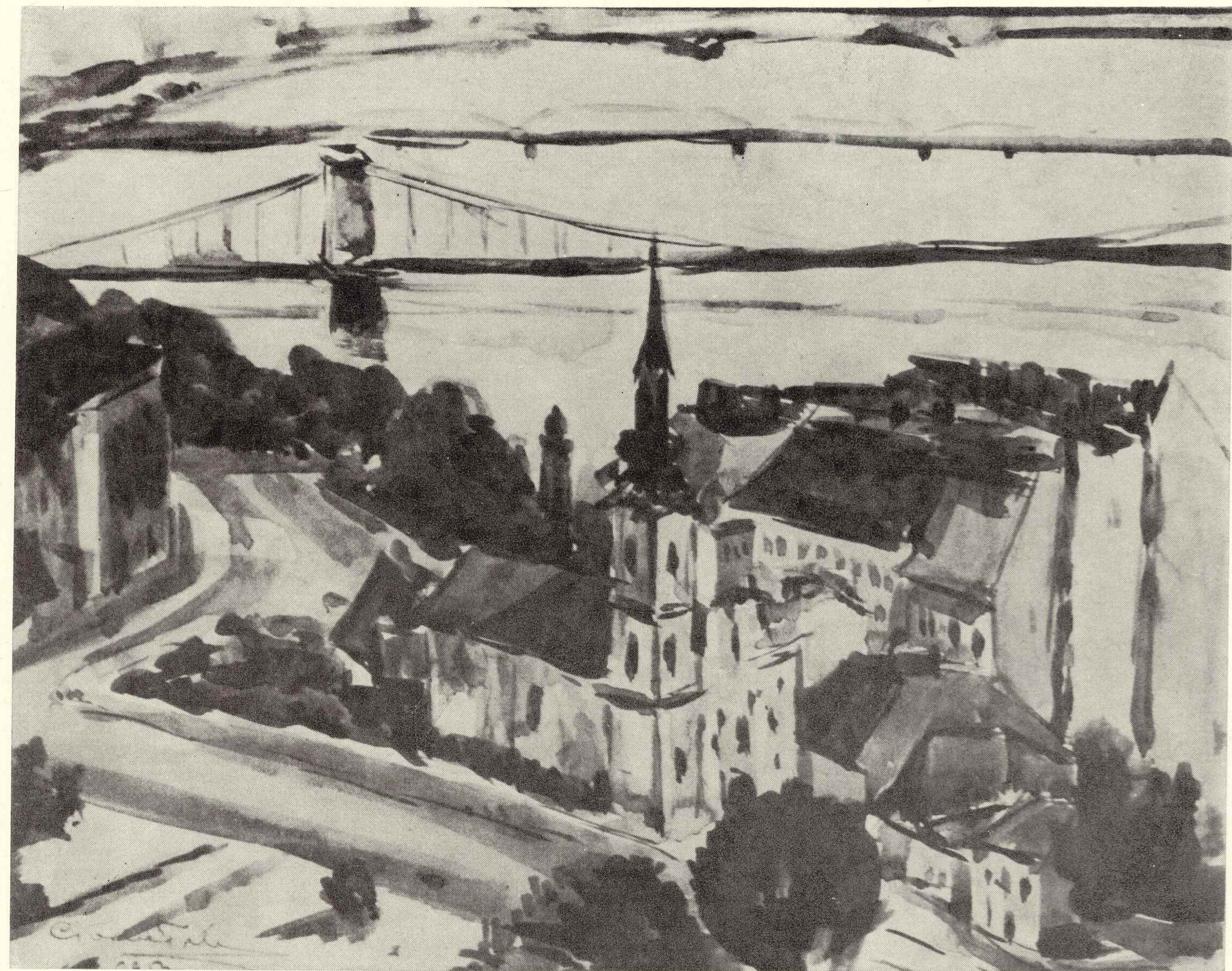
franciaországi, csehszlovákiai, bulgáriai utazásai során. S eddigi életművét szemlélve nem szabad megfeledkezniünk két lényeges tényről sem. 1968–1969-ben Csorba Tibor – fantáziáját felfrissítendő veges technika alkalmazásával fantasztikus „fakturális kompozíciókat” alkotott. A legegyszerűbb geometriai elemekből (kör, háromszög, négyzet) kiindulva hallatlanul érdekes térkompozíciós megoldásokat sikerült kialakítania. A szakmai műhelytitkok ismerete lehetővé tette számára, hogy gazdagon alkalmazza a fakturális, „action painting”, típusu vagyis a tiszta festő hatásokat, ugyanakkor azonban az ezekben rejlő szintetizált forma adja meg végsősoron a kompozíció vázát és gerincét. Ugy tűnik, hogy ez a művész számára új alkotási mód felszabadította benne a festészet lendületét – ezt bizonyítja a szabad ecsetkezelés, az absztrakt formák belső dinamikája az akvarellista biztos ecsetkezelése, segítette itt a valör alkalmazásában. Megállapíthatjuk, hogy ez a ciklus nélkülözhetetlen gyakorlat volt a rövidesen ez után megkezdett akril festészet műveléséhez.

Az előzőekben említett második tény más jellegű. 1976-ban született a „Sacra Polonica” című, aszfalttal festett ciklus, melyben a művész emléket állított a lengyel nép II. világháború alatti mártírológiájának, megörökítvén az egész ország területén a vérrel és vértanúsággal szentelt helyeket. Csorba Tibor ezt a ciklust a majdaneki volt haláltábor területén létesített emlékmúzeumnak adományozta. Ezzel a gesztussal újfent tanúbizonyságot tett hazánk iránti szeretetéről és ragaszkodásáról – országunkat, hol otthonra talált, s melynek múltja problémái és jelene oly közeli számára, második hazájának vallja.

Jelenleg a művész új technikával dolgozik: akril festéket alkalmaz vászonra. Művészi érdeklődési köréhez, hagyományos témájához híven, az akvarellfestés műhelytitkanak, fogásainak birtokában magával ragadó tájképeket alkot. A színfoltok múltban elsajátított szabad kezelése, s a legutóbbi műveknek a vonalak és a formák erős akcentálásával elért expresszivitása eredményeként ezek a képek új szakaszt jelentenek a művész életművében. A színek intenzivitása az érzelmek intenzitásának felel meg, s a szintetikus forma az alkotó első koncentrátságát jelzi. A részletekről való lemondás, a teljességre való törekvés a papírlap vagy a vászon adta szűk kereten belül – ez jellemzi már hosszú évek óta Csorba Tibor festészetét.

Az adott táj legjellemzőbb elemeire koncentráló látásmódja, mely lehetővé teszi számunkra, hogy a művet helyileg és időben behatároljuk, a legújabb akrilképeken még erősebb hangsúlyt kapott. Ezzel magyarázható, hogy néhány vásznon – pl. „Franciaországi motívumok”, „Ady szülőháza” – a természet időfelettségét érezzük, tudatos monumentalitást érzékelünk. Ma – ismervén Csorba Tibor ötven éves művészi eredményeit és tapasztalatait – nehéz festészetének érettségéről beszélni, de kétségtelen, hogy művészete új szakaszba lépett azon az úton, melyen a környező valóságot festői fantáziájának szolgálatába állítja.

Sławomir Boldok

Nad Dunajem

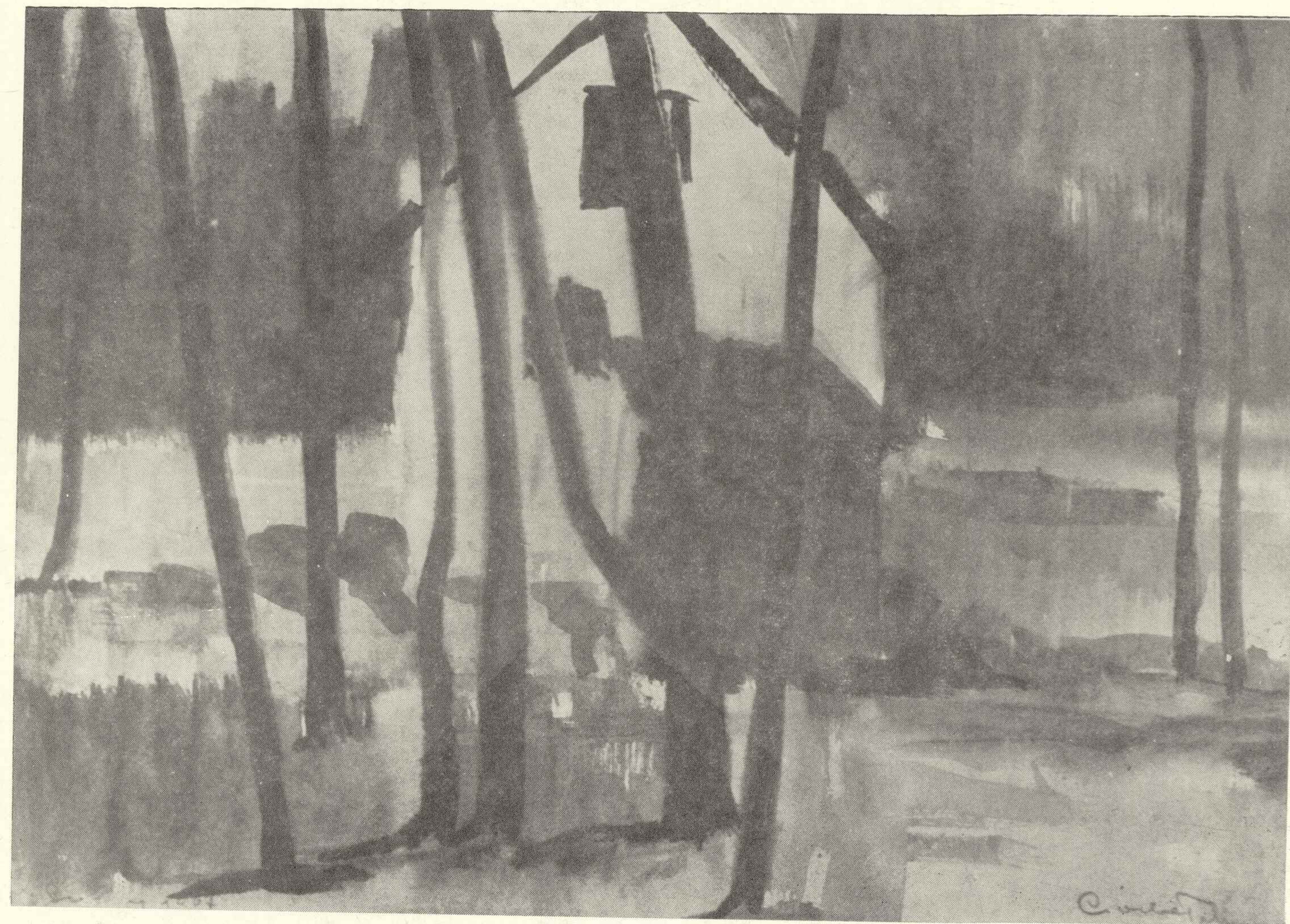
Wyszehrad nad Dunajem

Wieś węgierska

W Surány

W Szentendre I

Barka na Dunaju

W Szentendre II

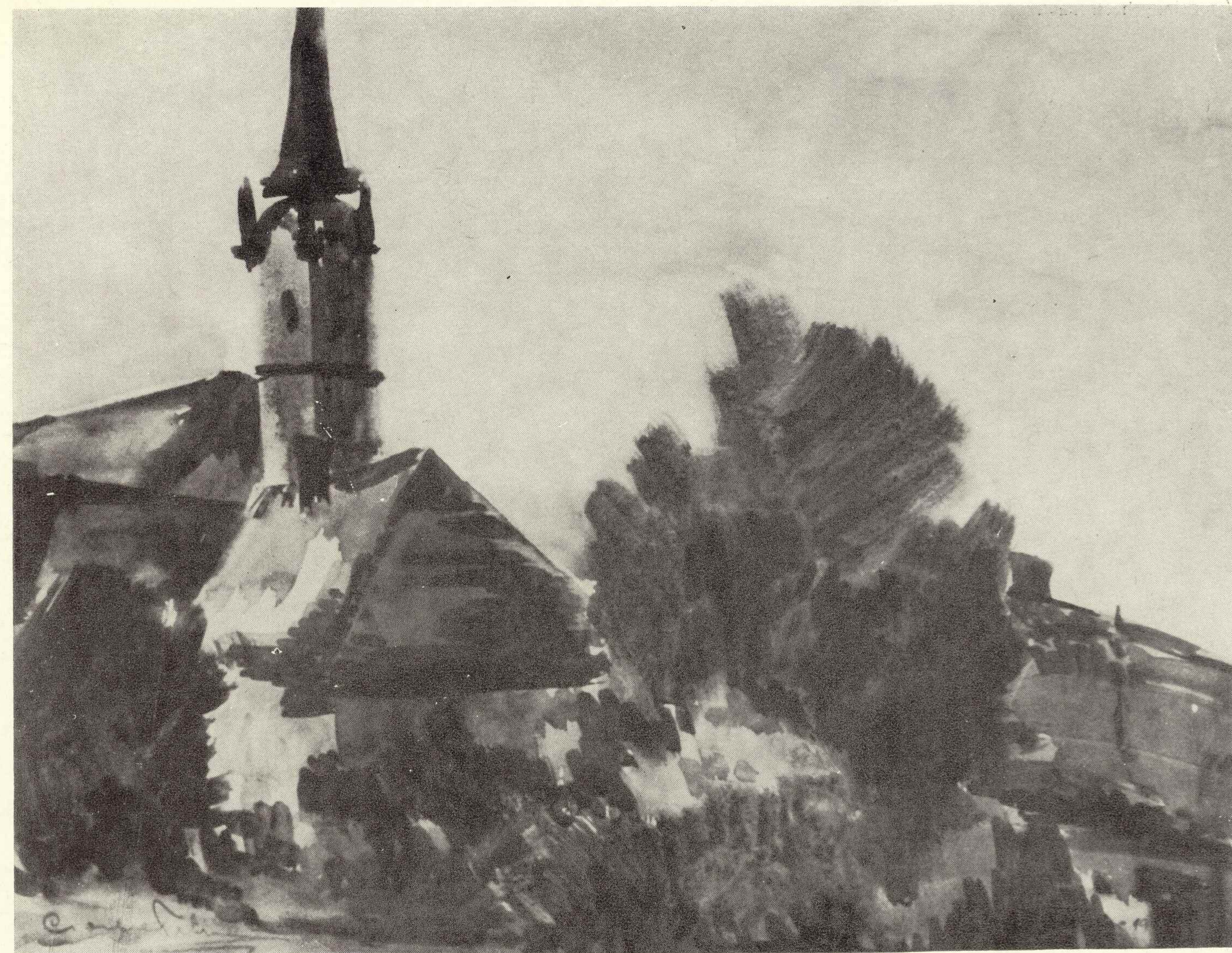
Nad Balatonem

W parku

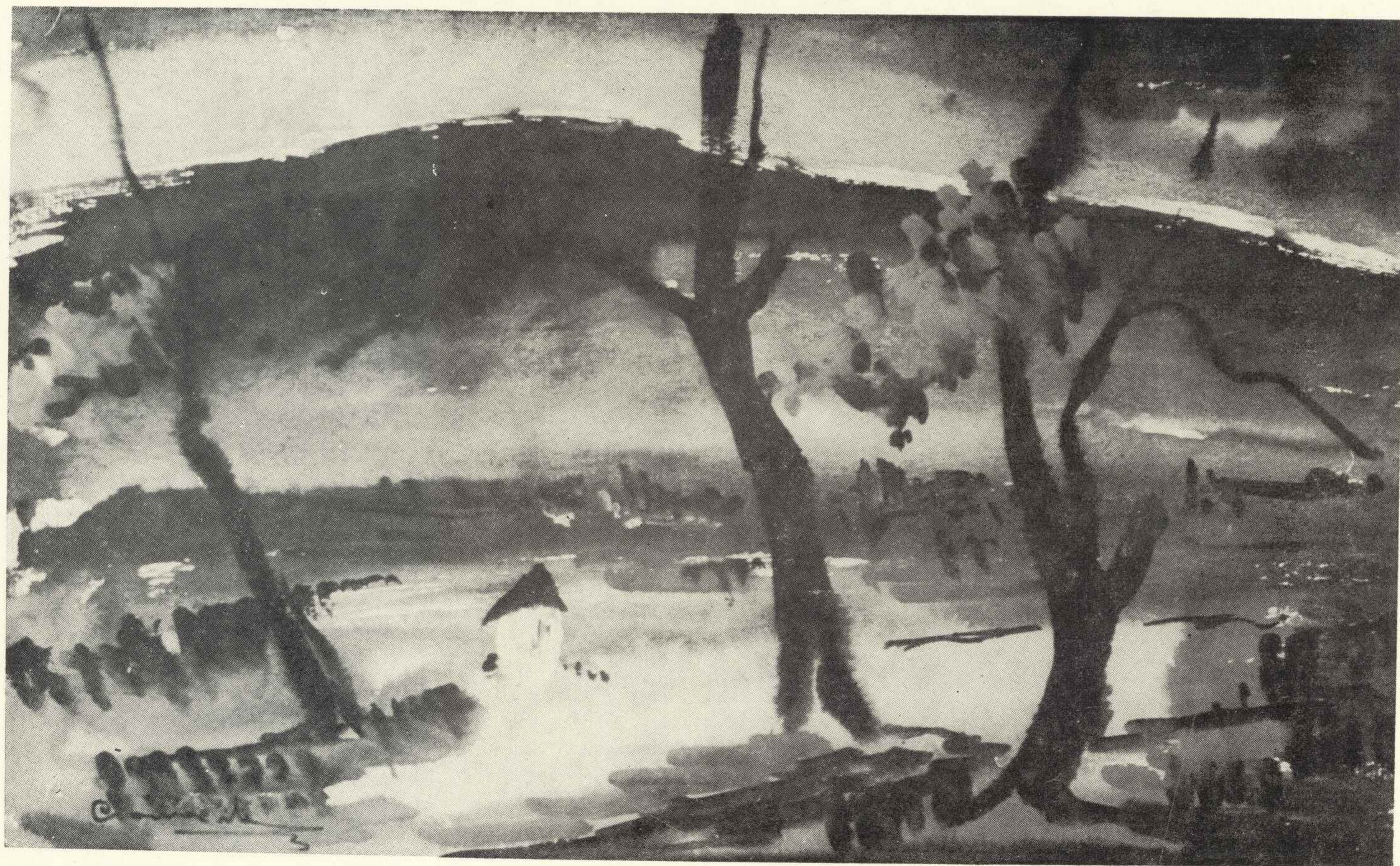

Dom urodzenia Z. Móricza

Na wsi węgierskiej

"Wirtuozostwo, które co prawda skromnie, lecz jednak zauważalne jest obecnie w większości jego dzieł, w dużym stopniu zwiększa ich działanie. Możemy powiedzieć, że artysta, który dwie ojczyzny za swoje uważa – Polskę i Węgry – szczęśliwie stopił w osiągnięciach swojej twórczości charakterystyczne właściwości obu narodów – polski urok i elegancję oraz węgierski temperament i brawurę. Tibor Csorba nie tylko we współczesnym malarstwie polskim jest samotny, lecz również i w sztuce swego rodzimego kraju. Należy do tego rzędu artystów, których najgodniej reprezentowali niedawno zmarli dwaj wybitni mistrzowie István Szőnyi i Jenő Elekfy. Dziś już Csorba sam reprezentuje – i to godnie – klasyczne tradycje węgierskiego malarstwa akwarelowego".

Végvári Lajos

"A szakmai virtuozitás, mely szerényen, de mégis szemmel láthatóan jelen van majdnem minden képén, jelentősen növeli műveinek hatását. Elmondhatjuk, hogy a két országot – Lengyelországot és Magyarországot – egyformán hazájának valló művész szerencsésen ötvözte össze alkotó művészetében a két nép jellemző tulajdonságait: a lengyel szépséget és eleganciát a magyar temperamentummal és bravúrral. Csorba Tibor nemcsak a lengyel kortárs festészetben áll egyedül, hanem eredeti hazájának művészetében is. Azoknak a művészeknek a sorába tartozik, akiket legméltóbban a nemrégiben elhunyt két mester – Szőnyi István és Elekfy Jenő – képviselt. Ma már Csorba Tibor egyedül – s tegyük hozzá – méltón képviseli a magyar akvarellfestészet klasszikus hagyományait".

Végvári Lajos

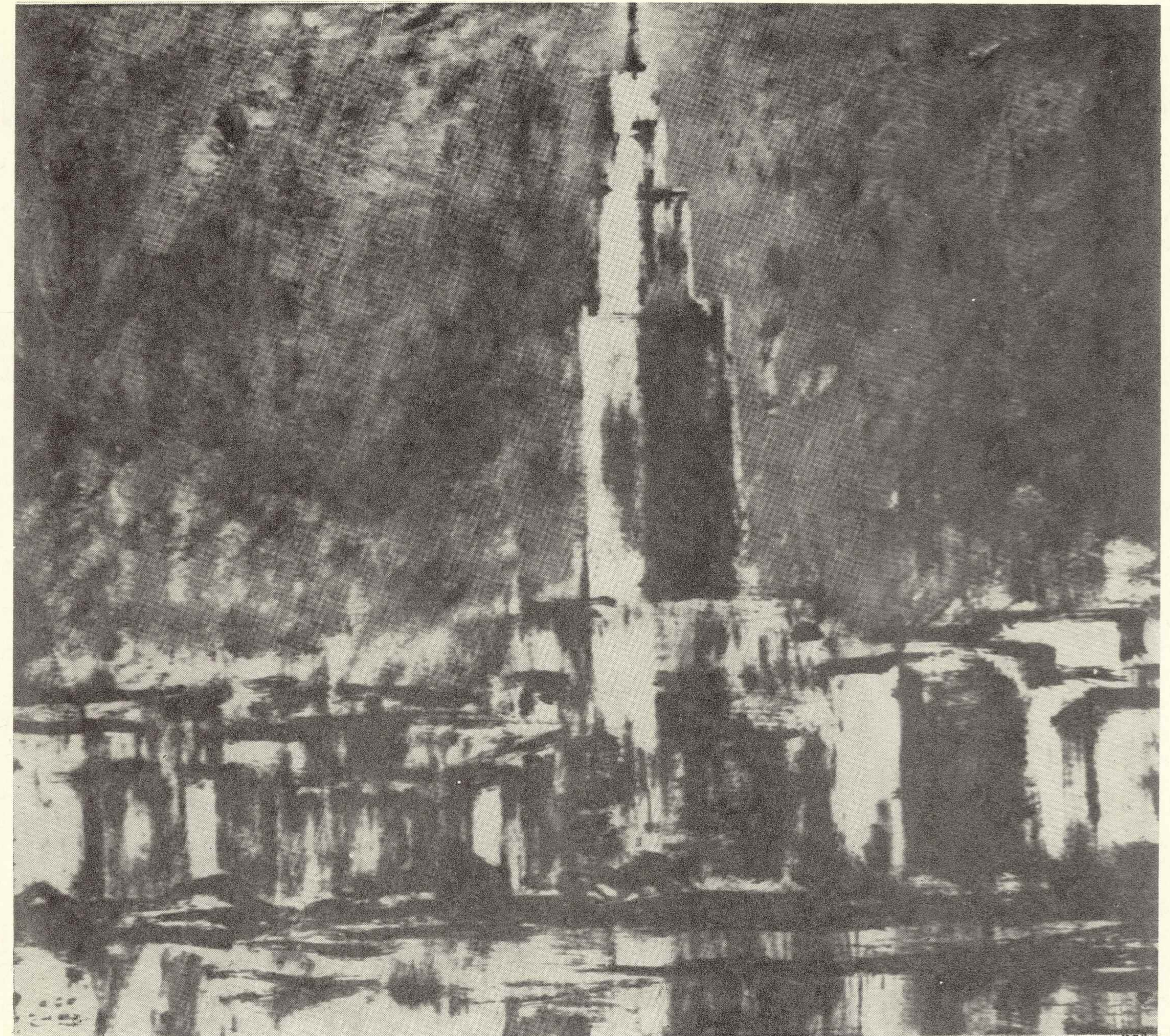
„Akwarelista z urodzenia – mistrz techniki zapomnianej u nas i jakże trudnej – wyznawca z jednej strony Turnera i Dufy’ego a z drugiej Fałata (a może i Zaka), pojmuje swe zadanie plastyczne nie jako nadbudowę, lecz jako portret objawionego sobie żywiołu natury w jej określonym, geograficznym wyrazie; portret, którego wszystkie rysy i zmarszczki są godne obserwacji czułego i współczującego serca, zaś maestrią techniczną godzi już współczesnego odbiorcę tych dzieł zarówno z poświadczoną prawdą, jak też nie kwestionowaną poetyką akwarel Tibora Csorby... delikatny i jakże impersonalny dotyk jego pędzla, który prowadzony po wilgotnym papierze, potrafi – jak Dufy czy Turner – zachować granice między miłością własną a miłością ziemi...”

Michał Walicki

„Született akvarellista, a nehéz és nálunk jobbára elfelejtett technika mestere, egyrészt Turner és Dufy, másrészt Fałat (és talán Zak) követője, ki művészi feladatát nem felépítményként fogja fel, hanem mint a természet ereje által meghatározott földrajzi kifejezésben megtestesülő portrét; olyan portré ez, melynek minden vonása, rianca méltó az érző és együttérző szív pillantására, mesteri technikája viszont feltárja képeinek szemlélői előtt az akvarelljeiben rejlő mély igazságot és poezist... A nedves papíron vezetett ecsetjének finom, s oly inperszonális érintése képes – Dufyhoz vagy Turnerhez hasonlóan – megőrizni az önszeretet és a világ szeretete közötti határt...”

Michał Walicki

Warszawa

Bronowice

Na Kujawach

Wąwóz (Kazimierz)

W Tatrach

Po deszczu (Sopot)

W Zakopanem

W Kazimierzu II

W Lublinie

W Bieszczadach I

TIBOR CSORBA

WARSZAWA, UL. MOKOTOWSKA 26 M. 64

PRACOWNIA; UL. PIWNA 4 M. 3

Tibor Csorba urodził się 15 marca 1906 roku w Szepesvaralja na Węgrzech. Studia kończył w Akademii Sztuk Pięknych w Budapeszcie. Następnie, w celu pogłębienia studiów artystycznych wyjeżdżał kilkakrotnie do Paryża i Londynu, w 1936 roku przyjechał do Polski. W 1938 roku rozpoczął studia w Państwowym Instytucie Robót Ręcznych w Warszawie a w roku akademickim 1938/39 studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Niestety, przerwała je wojna. Wkrótce po powrocie na Węgry, we wrześniu 1939 roku zostaje oddelegowany przez węgierskie Ministerstwo Oświaty do pracy w Biurze dla Spraw Uchodźstwa, które prowadził dr Józef Antall. Szczególnie cenną i przydatną była tu jego znajomość języka polskiego i stosunków polskich. Udzielał wszechstronnej pomocy w ratowaniu i ukrywaniu Polaków, a także w przetrzucaniu przez granicę Węgry polskich uchodźców. Współuczestniczył w zakładaniu polskich szkół podstawowych i średnich oraz w umieszczaniu młodzieży polskiej na wyższych uczelniach węgierskich. Jednocześnie kontynuował studia polonistyczne na Uniwersytecie w Budapeszcie, uzyskując w 1944 roku doktorat za pracę „Batory jako humanista”.

Po wojnie przyjeżdżał do Polski kilkakrotnie. Prowadził wykłady hungarystyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim, zorganizował Naukowy Instytut Węgierski w Krakowie a także powołał do życia Towarzystwo Polsko-Węgierskie. W 1955 roku przeniósł się na stałe do Warszawy, gdzie mieszka i pracuje do chwili obecnej. Obywatelstwo polskie uzyskał w 1962 roku.

W całej swojej działalności, we wszystkim co czyni kieruje się ideą przyjaźni polsko-węgierskiej oraz propaguje kulturę polską na Węgrzech i węgierską w Polsce. Działalność artysty na przestrzeni lat nie ogranicza się wyłącznie do twórczości plastycznej, obejmuje również pracę pedagogiczną i bogatą twórczość literacko-publicystyczną.

Pracą pedagogiczną Tibor Csorba zajmował się od 1929 roku wykładając m.in. w Akademii Sztuk Pięknych w Budapeszcie (od 1929 r.), na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (1946–1949), w Studium Nauczycielskim w Warszawie (1960–1968) oraz w Technikum Architektoniczno-Budowlanym im. Stanisława Noakowskiego w Warszawie. Jednocześnie dla Międzyuczelnianego Zakładu Badań nad Szkolnictwem Wyższym Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego prowadził badania nad sytuacją w dziedzinie wychowania plastycznego w szkołach.

Jest autorem wielu artykułów publicystycznych i polemicznych, publikacji książkowych i przekładów z dziedziny historii literatury,

sztuki, lingwistyki i pedagogiki oraz wstępów do katalogów wystaw własnych a także do katalogów wystaw artystów polskich i węgierskich.

Do dorobku plastycznego artysty należą teki akwarel, rysunków i akryli. Tworzy cykle tematów jednorazowych np.: „Kazimierz nad Wisłą i Szetendre nad Dunajem” (1955), „Nad Bałatonem i nad Bałtykiem” (1955), „Szlakiem Martona Csombora z Szepsi po Polsce” (1957), „Szlakiem Lenina w Polsce” (1960), „Szlakiem Marii Konopnickiej” (1961, w Muzeum w Żarnowcu), „Szlakiem Jana Kasprowicza” (1962, w Muzeum Kujawskim we Włocławku), „Nad Dunajem w Surany” (1967), „Zamość” (1967), „Szlakiem Chelmońskiego na Mazowszu” (1968, w Muzeum w Grodzisku), „Powróciliśmy nad Nysę” (1969), „W Bieszczadach” (1972), „W Bretanii” (1973), „Stuttgart i okolice” (1974), „Sacra Polonica” (1976, w Muzeum na Majdanku), „Strony rodzinne na Spiszu” (1977), oraz cykle tematyczne do których artysta począwszy od 1945 roku stale powraca np.: „Nad Bałtykiem”, „Moja Warszawa” (część prac w Muzeum Historycznym m. st. Warszawy), „Starówka w Warszawie”, „Lublin i okolice”, „Na wsi węgierskiej w Puspokszilagy i Rad”, „Szlakiem pisarzy polskich i węgierskich”.

W dowód uznania za wielostronną twórczość artystyczną i działalność społeczną artysta został uhonorowany: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1937), Srebrnym Wawrzynem Polskiej Akademii Literatury – „za szerzenie zamilowania do literatury polskiej za granicą” (1938), Orderem Uśmiechu (1971), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1971), Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury (1976), Odznaczeniem Związku Literatów Węgierskich: Pro Litteris Hungaricis (1976), Dyplomem Medalu „Primi inter pares” – „za wybitne zasługi w pracy społecznej na rzecz Szkoły Podstawowej nr 8 w Bolesławcu (1976), Medalem Pamiątkowym Komisji Edukacji Narodowej – „w uznaniu zasług dla rozwoju oświaty” (1977), Złotą Odznaką Towarzystwa Wolnej Wszechnicy Polskiej w XX lecie TWWP (1977), Nagrodą Artystyczną im. Włodzimierza Pietrzaka – „za całokształt twórczości artystycznej i szerzenie przyjaźni polsko-węgierskiej na polu kultury” (1977), Dyplomem uznania „za zasługi dla Szpitalnictwa Polskiego” (1979), Dyplomem Medalu „Przyjaciół – Mecenasów” – „za wielkie serce dla dzieci i zasługi w pracy społecznej na rzecz Szkoły Podstawowej nr 8 w Bolesławcu (1980), Medalem Pamiątkowym 1890–1980 – „za szczególny wkład w rozwój Towarzystwa Przyjaciół Przemysła” (1980).

Tibor Csorba jest członkiem: Pen-Clubu (od 1936 r.), Związku Literatów Polskich (od 1946 r.), Związku Polskich Artystów Plastyków (od 1956 r.), Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (od 1972 r.), Związku Autorów i Kompozytorów Scenicznych (od 1974 r.) Prace swoje wystawia od 1929 roku na licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą.

WYSTAWY INDYWIDUALNE

- 1930 – 1933 – Kiskunhalas
1935 – Celldömölk
1942 – Budapeszt, Múbarát
1946 – Kraków, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych
1947 – Gdynia
1949 – Kraków, Warszawa, Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Węgierskiej
Radom
Ustka, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
1954 – Gdańsk, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
1955 – Lublin, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
1956 – Warszawa, Pałac Kultury i Nauki
Łódź, Ośrodek Propagandy Sztuki
1957 – Warszawa, Klub Księgarza
Wrocław, Muzeum Śląskie
Kudowa, Czytelnia
Tarnów, Związek Polskich Artystów Plastyków
Polanica, Wojewódzki Dom Kultury
Iwonicz, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
1957/58 – Nowa Huta
1958 – Radom, Dom Esterki
Lublin, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
Zamość, Muzeum
Lublin, Międzyzakładowy Klub „Bronowice”
1959 – Zakopane, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
1960 – Warszawa, Muzeum Lenina
Włocławek, Muzeum Kujawskie
Gliwice, Związek Polskich Artystów Plastyków
Sosnowiec, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
Opole, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Lublin, Międzyzakładowy Klub „Bronowice”
Łódź, Oddział Stowarzyszenia PAX
1961 – Lublin, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Suwałki, Dom Kultury
Opole, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Warszawa, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Poddębice, Szkoła
1962 – Warszawa, Klub Literatów Polskich
Włocławek, Muzeum Kujawskie
1963 – Warszawa, Hotel Bristol
Nowy Jork, Dom Fundacji Kościuszkowskiej
Szczecin, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
1964 – Warszawa, Kordegarda
Łódź, Biuro Wystaw Artystycznych
Bydgoszcz, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Waszyngton, Veerhoff Galleries
1965 – Inowrocław, hall Teatru
Bydgoszcz, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Szombathely, Savaria Muzeum
Szolnok, Damjanich Muzeum
Eger, Muzeum
Białystok, Wojewódzki Dom Kultury
1966 – Radom, Dom Esterki
Warszawa, Kawiarnia – Galeria „Emocja”
Włocławek, Muzeum Kujawskie
Veszprém, Bakonyi Muzeum
Nyiratori, Muzeum Hónap
Pápa, Eszterhazy Kastely – Muzeum
Koszalin, Dom Kultury
Słupsk, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
1967 – Warszawa, Kawiarnia – Galeria „Emocja”
Gdańsk, Dom Kultury
Órízszentpéter, Kultur Otthon
1968 – Warszawa, Kawiarnia – Galeria „Emocja” (dwukrotnie)
Olsztyn, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Warszawa, Spółdzielnia „Samopomoc Inwalidzka”
1969 – Warszawa, Dom Kultury Radzieckiej
1970 – Warszawa, Galeria MDM
Płock, Muzeum Mazowieckie
Włocławek, Muzeum Kujawskiej (dwukrotnie)
1971 – Bydgoszcz, KMPIK – Mały Salon Sztuki
Warszawa, KMPIK „Nowy Świat”
Lublin, Muzeum Okręgowe
Warszawa, Klub „Komunalny”
Nałęczów, Sala Wystawowa Uzdrowiska
Zamość, Ratusz
1972 – Lublin, Międzyzakładowy Klub „Bronowice”
Lublin, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Rzeszów, Dom Sztuki
Kiskunhalas, Muzeum
1973 – Warszawa, KMPIK „Ściana Wschodnia”
Rennes, Uniwersytet
1974 – Celldömölk, Dom Kultury
Ustronie, Dom Kultury
Nyiregyháza, Muzeum
Rzeszów, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
1975 – Warszawa, Galeria Sztuki MDM
Lublin, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Bolesławiec Śląski, Galeria Malarstwa i Grafiki Współczesnej
im. prof. dr Tibora Csorby
Tokaj, Dom Kultury
Vác, Dom Kultury

- 1977 – Lublin, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki
Piotrków, Trybunalski, Muzeum Okręgowe
Słupsk, BWA – „Baszta Czarownic”
Budapeszt, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej
1978 – Lublin, Państwowe, Muzeum na Majdanku
Zakopane, Biuro Wystaw Artystycznych
Budapeszt, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej
Vác, Dom Kultury
Celldömölk, Dom Kultury
1979 – Warszawa, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki „Express”

WYSTAWY ZBIOROWE

- 1929 – Wystawa malarstwa, Budapeszt, Múcsarnok
1934 – Wystawa malarstwa, Budapeszt, Uj Szalon (dwukrotnie)
1935 – Wystawa malarstwa, Celldömölk, Dom Kultury
1936 – Wystawa malarstwa, Szombathely, Muzeum
1937 – Sztuka Spiszu w XIX i XX wieku, Budapeszt, Nemezeti Szalon
1940 – Wystawa malarstwa, Budapeszt, Nemezeti Szalon, Stowarzyszenie Węgierskich Akwarelistów i Pastelistów
1943 – Wystawa zakupionych obrazów przez Ministerstwo Oświaty w latach 1940–1942, Budapeszt, Szépművészeti Muzeum
1946 – Wystawa malarstwa, grafiki i rysunku, Kraków, Pałac Sztuki
1957 – Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom, Muzeum Miejskie, Dom Esterki
1959/60 – XV Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom, Muzeum Miejskie, Dom Esterki
1960 – Wystawa grupy „Powiśle”, Warszawa, Zachęta
1961/62 – Wystawa malarstwa z cyklu „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL, Warszawa, Muzeum Narodowe
1962 – IX Wystawa malarstwa i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa, Zachęta
I Festiwal polskiego malarstwa współczesnego, Szczecin, Zamek Księżąt Pomorskich
Warszawa w sztuce, Warszawa, Pałac Kultury i Nauki
Wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki „Otwarte drzwi”, Warszawa, Pomarańczarnia – Łazienki
1963 – Wystawa malarska, rzeźby i grafiki „Otwarte drzwi”, Warszawa, Pomarańczarnia – Łazienki
Warszawa w sztuce, Warszawa, Pałac Kultury i Nauki
1964 – X Wystawa malarstwa Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa, Zachęta
Płock i region płocki w grafice i rysunku, Płock, Muzeum Ziemi Mazowieckiej
Wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki „Otwarte drzwi”
Warszawa, Pomarańczarnia – Łazienki
1965 – Jubileuszowa XX ogólnopolska wystawa plastyki, Radom, Muzeum Miejskie
Warszawa w sztuce, Warszawa, Zachęta
1966 – Płock i region płocki w malarstwie, Płock, Muzeum Mazowieckie
XI Wystawa malarstwa i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa, Zachęta
I Festiwal sztuk pięknych, Malarstwo, Warszawa, Dom Artysty Plastyka
Włocławek i Kujawy w pracach artystów plastyków, Włocławek, Zakłady Maszyn Rolniczych
1966/67 – Wystawa plastyki milenium: malarstwo, grafika, rzeźba
Radom, Muzeum Miejskie
1967 – Płock i region płocki w grafice i rysunku, Płock, Muzeum Mazowieckie
1968 – XII Wystawa malarstwa i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa, Zachęta
Partyzantka kielecka w plastyce, Radom, Muzeum
1969 – Mazowiecki pejzaż, Mińsk
1970 – Pejzaż mazowiecki, Warszawa, Stara Kordegarda
1971 – Warszawa w sztuce, Warszawa, Zachęta
1972 – XIII Wystawa malarstwa, grafiki i rysunku Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa, Zachęta
Wystawa poplenerowa międzynarodowego pleneru „Bieszczady 72”, Rzeszów, Dom Sztuki – plakieta uczestnictwa
1973 – XXVIII Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom, Muzeum Regionalne
Warszawa w sztuce, Warszawa, Galeria MDM
IV Międzynarodowy plener, Nyiregyháza (Sétó)
1974 – V Festiwal sztuk pięknych, Warszawa, Zachęta
II Wojewódzkie targi plastyki, Żyrardów, Muzeum
1975 – XXIX Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom
Warszawa w sztuce, Warszawa, Dom Artysty Plastyka
Międzynarodowy plener i wystawa poplenerowa, Hajdúböszöremény
1977 – Warszawa w sztuce, Warszawa, Zachęta
1978 – Ogólnopolska wystawa twórczości plastycznej Wojsko w życiu Ojczyzny, Warszawa, Zachęta – dyplom uczestnictwa
1979 – Wystawa – aukcja dzieł ofiarowanych przez polskich artystów plastyków na fundusz odbudowy Zamku Królewskiego, Warszawa, Zamek Królewski, Sala Konstytucji
3 Maja

Prace artysty znajdują się w zbiorach: Muzeum Sztuk Pięknych w Budapeszcie, Muzeów w Szentendre, w Szolnok, w Vác, w Szombathely, w Penc, w Kiskunhalas, Nyirbátor; w zbiorach Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku; Muzeum Kujawskiego we Włocławku, Muzeum Lenina w Warszawie, Muzeum Historycznego m. st. Warszawy, Muzeum Marii Konopnickiej w Żarnowcu, Muzeum Okręgowego w Lublinie oraz w muzeach w Zamościu, Grodzisku, Zakopanem, Radomiu, Suwałkach, Płocku; Biblioteki PAN w Gdańsku, w galeriach szkół nr 130 i nr 81 w Warszawie, nr 2 w Mińsku Mazowieckim, w szkole podstawowej we wsi Naroł; w Galerii malarstwa i grafiki współczesnej im. prof. dr Tibora Csorby w Bolesławcu Śląskim (szkoła nr 8), a także w niektórych ośrodkach leczniczych i medycznych oraz w zbiorach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą, m. in. na Węgrzech, w USA, RFN, Francji i Tunezji.

Wystawa obejmuje prace z lat 1948–1980

Tematy:

- a) Krajobraz węgierski: Budapeszt i okolice naddunajskie i bałatońskie, Szentendre, Vác, Wyszehrad Zebegeńy, Rád, Tokaj
- b) Krajobraz polski: Warszawa i okolice nadwiślańskie, Tatry, wybrzeże Bałtyku, region kujawski i lubelski
- c) z podróży zagranicznych: Francja – Rennes, Czechosłowacja, Bułgaria

Prace wykonano w technikach: akwarela, akryl, asfalt, technika własna.

Gobeliny wg akwarel Tibora Csorby wykonała Anna Tomaszewska

1. Widok na Starówkę w Warszawie
2. W Tatrach I
3. W Tatrach II

TIBOR CSORBA WAŻNIEJSZE PUBLIKACJE

w języku węgierskim;

A halasi csipke multja, jövője, Kiskunhalas 1933 (Przeszłość i przyszłość koronki z Kiskunhalas)

Beszél a tanya, Kecskemét, Nemzedékek 1935 (Opowiadania z życia wsi węgierskiej)

Az utolsó lőcsei diák, Celldömök 1936 (powieść autobiograficzna)
Polgáristak, Budapest, Gárdonyi Társaság 1936 (Powieść pedagogiczna)

A humanista Báthory István, Budapest, Palladis 1944 (Batory jako humanista – praca doktorska)

Lengyel – magyar szótár, Budapest, Akadémiai Kiadó 1958 (Słownik polsko-węgierski)

Wstęp, Katalog wystawy prac Istókovits Kálmán – obrazy historyczne i Buzi Barna – rzeźba, Budapest 1943

Wstęp, Katalog wystawy malarstwa Marii Urban Mieszkowskiej, Debreczyn, IV – V 1974

w języku polskim;

Uczymy się po węgiersku. Podręcznik języka węgierskiego, Budapest, Cserépfalvi 1940

Bilingwistyczna antologia prozy węgierskiej, Budapest, Cserépfalvi 1940 (redakcja, wybór tekstów)

Franciszek Liszt, Kraków 1947, Naukowy Instytut Węgierski (Biblioteczka Instytutu Węgierskiego w Polsce. Seria Szkiców i Portretów nr 1)

Kształcenie a prac. zawodowa nauczycieli wychowania plastycznego. Raporty badań, Warszawa PWN, 1967

Współczesna literatura węgierska w polskich przekładach od 1945 roku, Warszawa 1967, Księgarz nr 2 (odbitka)

Ośrodki dokumentacji i źródła informacji naukowej na Węgrzech, Warszawa 1967, Ośrodek Dokumentacji i Informacji Polskiej Akademii Nauk, Informatory nr 12

Terapeutyczna rola sztuki, Szpitalnictwo Polskie, Warszawa 1 VII 1971 (odbitka)

O rysowaniu, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1980

przekłady;

Gyula Kornis, Rola Węgier, Warszawa 1939

Węgierskie bajki ludowe, Budapest 1940

Corviniana – Iluminowane rękopisy Biblioteki króla Macieja Korwina, Wrocław, Ossolineum 1964

wstępy do katalogów

własnych wystaw indywidualnych;

Budapeszt i okolice w akwrelach Tibora Csorby, Warszawa, Klub Księgarza, I 1957

Wystawa akwarel Tibora Csorby, Wrocław, Muzeum Śląskie, III–IV 1957

Akwarele Tibora Csorby, Lublin, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych, 1958

Wystawa akwarel na 20 lecie PRL. Szlakiem Lenina w Polsce, Włocławek, Muzeum Kujawskie, I–II 1962

Tibor Csorba, wystawa malarstwa, Rzeszów, Dom Sztuki, VI 1972
Tibor Csorba, Ustronie, Dom Kultury, 1974

Tibor Csorba, malarstwo, Warszawa, Galeria Sztuki MDM, 23 III–IV 1976

Tibor Csorba, malarstwo, Słupsk, Salon Wystawowy BWA „Baszta Czarownic”, XI–XII 1977

Sacra Polonica, malarstwo Tibora Csorby, Państwowe Muzeum na Majdanku 1978

Tibor Csorba, malarstwo, Zakopane, Galeria Biura Wystaw Artystycznych, VI 1978

wstępy do katalogów wystaw indywidualnych artystów polskich i węgierskich;

Wystawa prac malarskich Tadeusza Michalaka, Warszawa, KMPiK 1956

Wystawa prac malarskich Tadeusza Michalaka, Radom, Muzeum, 1957

Wystawa prac malarskich Tadeusza Michalaka, Lublin, Zamek, 1958

Wystawa prac malarskich Ódóna Márffy, Warszawa, Muzeum Historyczne m. st. Warszawy, 1959

Wystawa prac László Bornemisza, Lublin, KMPiK, 1960

Wystawa malarstwa Marii Urban, Lublin, Salon CBWA, V 1961

Wystawa prac Franciszka Józefa Jaworskiego, Ustronie, Klub Fabryczny, 1962

Wystawa prac Faragó J. Miklós, Warszawa, Merkury, 1971

Wystawa prac Adolfa Inatowicza Łubiańskiego, Warszawa, Dom Artysty Plastyka, 1973

Katalog malarstwa Marii Urban Mieszkowskiej, Debreczyn, IV–V 1974

artykuły;

Z radomskiej strzechy – O Władysławie Paciaku, Orka, 13 VII 1958
Skonfiskowany reportaż o Warszawie 1940 roku, Stolica, nr 42, 20 X 1963, 1 il.

Polska w oczach Węgry przed 350 laty, Stolica, nr 10, 7 III 1965 3 il.

O sobie, Kronika, nr 17, 1–15 IX 1965, 1 il.

Służyć dwóm ojczyznom, Dziennik Ludowy, nr 262, 3 XI 1972

Najszczęśliwszy warszawiak, Stolica, nr 23, 9 VI 1974, 2 il.

List z Węgier. Tam, gdzie kwitną lotosy, Kurier Polski, nr 180, 3–4 VIII 1974, 1 il.

List z Węgier. Szentendre i Kazimierz, Kurier Polski, nr 215, 14–15 IX 1974, 2 il.

Opowieści piórem i pędzlem. Gdzie wiosną kwitną jabłonie..., WTK

Tygodnik Katolicki, nr 10, 10 III 1974, 1 il.
Opowieści piórem i pędzlem. „Łatwo mówić o Polsce...”, WTK Tygodnik Katolicki, nr 20, 19 V 1974, 1 il.
Opowieści piórem i pędzlem. Bliskie i dalekie, WTK Tygodnik Katolicki, nr 32, 11 VIII 1974, 1 il.
Opowieści piórem i pędzlem. „Sercowa” sprawa, WTK Tygodnik Katolicki, nr 36, 8 IX 1974, 1 il.
Opowieści piórem i pędzlem. Szlakiem twórcy „Hymnów”, WTK Tygodnik Katolicki, nr 40, 6 X 1974, 1 il.
Opowieści piórem i pędzlem. „Kujawiakiem płacze wiatr w gałęziach drzew...”, WTK Tygodnik Katolicki, nr 28, 13 VII 1975, 1 il.

w innych językach;

Edward Grabowski en polsk exlibris-kunstner, Rudkobing 1964

BIBLIOGRAFIA (wybór)

Leksykony, słowniki

Művészeti Lexikon, Budapest 1935, s. 224
Magyar Irodakmi Lexikon, Budapest 1963
Bartelski Lech, Polscy pisarze współcześni, Warszawa 1965
Művészeti Lexikon, Budapest 1968, t. IV, s. 411
Słownik artystów plastyków. Artyści plastycy Okręgu Warszawskiego ZPAP 1945-1970. Słownik biograficzny, Warszawa 1970
Roczniki CBWA za lata 1956, 1957, 1958, 1959-1961, 1962 1963-1964, 1965-1967, 1868-1970, Warszawa

Katalogi wystaw indywidualnych

Katalog wystawy 2 akwarelistów węgierskich Bartha, Csorba, Kraków, Warszawa 1949, Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Węgierskiej, wstęp: Andrzej Wróblewski, 4 il.
Wystawa akwarel Tibora Csorby, Lublin listopad 1955, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych, wstęp: Armand Vetulani, 6 il.
Wystawa akwarel Tibora Csorby, Warszawa czerwiec 1956, Pałac Kultury i Nauki, wstęp: Kazimierz Orthwein, 9 il.
Wystawa akwarel Tibora Csorby, Łódź sierpień 1956, Ośrodek Propagandy Sztuki, wstęp: Wojciech Żukrowski, 4 il.
Budapeszt i okolice w akwrelach Tibora Csorby, Warszawa styczeń 1957, Klub Księgarza, wstęp: Tibor Csorba, 5 il.
Wystawa akwarel Tibora Csorby, Wrocław marzec-kwiecień 1957, Muzeum Śląskie, wstęp: Tibor Csorba, 5 il.
Wystawa akwarel Tibora Csorby „Od Bałtyku do Balatonu”, Tarnów czerwiec 1957, Związek Polskich Artystów Plastyków, wstęp: Zenon Skierski, 4 il.
Polska i Węgry w akwrelach Tibora Csorby, Kudowa Polanica 1957, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych, 2 il.
Akwarele Tibora Csorby, Lublin 1958, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych, wstęp: Tibor Csorba, 5 il.
Krajobraz polski i węgierski. Akwarele, Radom maj 1958, Dom Esterki 5 il.

Góry w krajobrazie Polski i Węgier w akwrelach Tibora Csorby, Zakopane kwiecień 1959, wstęp: Tadeusz Jach, 11 il.
Csorba, Gliwice 1959, wstęp: Robert Vivier, 4 il.
Csorba, Włocławek kwiecień maj 1960, Centralne Biuro, Wystaw Artystycznych, Muzeum Kujawskie, wstęp: Stefan Flukowski, 4 il.
Wystawa akwarel na 20-lecie PRL. Szlakiem Lenina w Polsce, Włocławek styczeń-luty 1962, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych, Muzeum Kujawskie, wstęp: Tibor Csorba, 6 il.
Tibor Csorba, Washington 1964, Washington Veerhoff Galleries 1 il.
Tibor Csorba. Akwarele, Łódź 1964, Biuro Wystaw Artystycznych, w Łodzi, wstęp: Michał Walicki, 1 il.
Tibor Csorba – akwarele, Warszawa 1964, Kordegarda, wstęp: Michał Walicki, 1 il.
Pejzaż polski i węgierski w akwrelach Tibora Csorby, Bydgoszcz grudzień 1964, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, wstęp: Michał Walicki, 2 il.
Lengyel tájak- magyar tájak Csorba Tibor. Varsói Festőművész Kiállítás Bakonyi Múzeum, 1966, 3 il.
Tibor Csorba, akwarele, Radom 1966, Dom Esterki, wstęp: Jan Guze, 2 il.
Wystawa malarstwa, Koszalin, Słupsk, 1966, Dom Kultury w Koszalinie, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki w Słupsku, 2 il.
Tibor Csorba akwarele, Olsztyn 1968, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, wstęp: W. Żukrowski, M. Walicki, S. Flukowski
Plastycy w zakładach pracy. Tibor Csorba akwarelista, grafik, Warszawa październik 1968, Spółdzielnia „Samopomoc Inwalidzka”, 2 il.
Wł. Lenin w Polsce w akwrelach Tibora Csorby. Wystawa eksponowana w 99 rocznicę urodzin Włodzimierza Lenina, Warszawa kwiecień-maj 1969, Dom Kultury Radzieckiej, 1 il.
Tibor Csorba – akwarele, Warszawa luty-marzec 1970, Galeria Sztuki MDM, z głosów o sztuce Csorby: A. Vetulani, W. Żukrowski, Z. Skierski, R. Vivier, S. Flukowski, M. Walicki, G.Ó. Pogany
Wystawa „Szlakiem Lenina w Polsce”, Włocławek kwiecień-maj, 1970, Muzeum Kujawskie
Tibor Csorba, malarstwo i rysunki, Płock 1970, Muzeum Mazowieckie, wstęp: Aleksander Błachowski, 4 il.
Tibor Csorba rysunki i malarstwo, Włocławek wrzesień-październik 1970, Muzeum Kujawskie, wstęp: Sławomir Bódko, 6 il.
Węgry, rysunki i akwarele. Tibor Csorba, Warszawa 1971, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, Nowy Świat, wstęp: Lajos Végvári, 5 il.
Tibor Csorba, akwarele i rysunki, Lublin marzec-kwiecień 1971 Muzeum Okręgowe, wstęp: Tadeusz Chabros, 4 il.
Tibor Csorba, Nałęczów 1971, Sala Wystawowa Uzdrowiska, wstęp „O Tiborze Csorbie” M. Walicki, L. Végvári, W. Żukrowski, J. Sztaudynger, 4 il.

Tibor Csorba, pejzaż węgierski. Wystawa akwarel i rysunków, Lublin kwiecień 1972, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, wstęp: Michał Walicki, Lajos Végvári, 1 il.
Tibor Csorba, wystawa malarstwa, Rzeszów czerwiec 1972, Dom Sztuki, wstęp od autora, 5 il.
Exposition des oeuvres de Tibor Csorba. Rennes maj 1973, wstęp: L. Végvári, R. Vivier, M. Walicki
Dr Csorba Tibor, Varsói Festőművész Kiállítás maj-czerwiec 1974, Kemesaljai Művelődési Központ, Celldömök, 5 il.
Tibor Csorba. Moje plenery Bretania, Bieszczady, Nyiregyháza. Wystawa rysunków i akwarel, Rzeszów lipiec 1974, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, z głosów o sztuce Tibora Csorby: A. Vetulani, W. Żukrowski, M. Walicki
Tibor Csorba, Ustronie 1974, zamiast wstępu: Tibor Csorba, 4 il.
Tibor Csorba, malarstwo, Warszawa marzec-kwiecień 1976, Galeria Sztuki MDM, wstęp autora, 8 il.
Tibor Csorba malarstwo, rysunek, Bolesławiec listopad 1976, Salon Wystawowy Bolesławieckiego Ośrodka Kultury, wstęp: Paweł Śliwko, 4 il.
Tibor Csorba, malarstwo, Lublin 1976, Galeria Twórczości Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki, wstęp: Tadeusz Chabros, 6 il.
Galeria malarstwa i grafiki współczesnej im. prof. dr Tibora Csorby Szkoły Podstawowej Nr 8 w Bolesławcu odznaczonej medalem „Mecenas Sztuki”, Bolesławiec 1976, wstęp: Paweł Śliwko
Tibor Csorba, akwarele i akryle, Piotrków Trybunalski marzec-kwiecień 1977, Muzeum Okręgowe w Piotrkowie Trybunalskim, z tekstów o sztuce Tibora Csorby: A. Vetulani, W. Żukrowski, L. Végvári, M. Walicki, J. Sztaudynger, 6 il.
Tibor Csorba, malarstwo, Słupsk listopad-grudzień 1977, Salon Wystawowy Biura Wystaw Artystycznych „Baszta Czarownicy”, wstęp autora, 3 il.
Tibor Csorba, malarstwo, Zakopane czerwiec 1978, Galeria Biura Wystaw Artystycznych, dedykacja: T. Brzozowski, wstęp: T. Csorba, 13 il.
Sacra Polonica, malarstwo Tibora Csorby, Lublin 1978, Państwowe Muzeum na Majdanku, wstęp: Władysław Bartoszewski, Tibor Csorba, 6 il.

Katalogi wystaw zbiorowych

Wystawa zbiorowa Leona Kosmńskiego, Zygmunta Króla, Antoniego Waśkowskiego, akwarel Tibora Csorby tudzież wystawa bieżąca, Kraków maj czerwiec 1946, Pałac Sztuki, poz. kat. 167-181
Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom grudzień-styczeń-luty 1957/1958, Muzeum Miejskie, Dom Esterki, poz. kat. 32, 33 w dziale malarstwa
XV Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom grudzień-luty 1959/1960, Muzeum Miejskie, Dom Esterki, poz. kat. 42 w dziale malarstwa

Grupa artystów plastyków „Powieśle”. Wystawa malarstwa, rzeźby grafiki, ceramiki i tkaniny, Warszawa 1960, Zachęta, poz. kat. 25-31, w dziale malarstwa, 1 il.
Wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki „Otwarte drzwi”, Warszawa czerwiec-lipiec 1962, Pomarańczarnia w Łazienkach, poz. kat. 18 w dziale malarstwa
I Festiwal polskiego malarstwa współczesnego, Szczecin lipiec-sierpień 1962, Zamek, poz. kat. 55
IX Wystawa malarstwa i grafiki Warszawskiego Okręgu ZPAP, Warszawa listopad-grudzień 1962, Zachęta, poz. kat. 55 w dziale malarstwa, poz. kat. 23, 24 w dziale grafiki
Wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki „Otwarte drzwi”, Warszawa czerwiec-lipiec 1963, Pomarańczarnia w Łazienkach, poz. kat. 19 w dziale malarstwa
Warszawa w sztuce, Warszawa wrzesień-październik 1963, Sala Wystawowa Pałacu Kultury i Nauki, poz. kat. 20, 21 w dziale malarstwa
Wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki „Otwarte drzwi”, Warszawa czerwiec-lipiec 1964, Pomarańczarnia w Łazienkach, poz. kat. 16 w dziale malarstwa
Płock i region płocki w grafice i rysunku, Płock lipiec 1964, Muzeum Ziemi Mazowieckiej, 4 prace nlb, 1 il.
10 Wystawa malarstwa Warszawskiego Okręgu ZPAP, Warszawa grudzień 1964, Zachęta, poz. kat. 44, 45
Jubileuszowa XX ogólnopolska wystawa plastyki w Radomiu Malarstwo, rzeźba, grafika, Radom maj-czerwiec 1965, Muzeum Miejskie, poz. kat. 19 w dziale grafiki
Warszawa w sztuce, Warszawa 1965, Zachęta, poz. kat. 24, 25 w dziale malarstwa
Festiwal sztuk pięknych, Warszawa 1966, Dom Artysty Plastyka, poz. kat. 26, 27 w dziale malarstwa
Wystawa plastyki „Millenium”, Radom grudzień 1966, Muzeum Miejskie, poz. kat. 12, 13 w dziale malarstwa
XI wystawa malarstwa i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa grudzień 1966, Zachęta, poz. kat. 36, 37 w dziale malarstwa, poz. kat. 21, 22 w dziale grafiki
Płock i region płocki w malarstwie, Płock 1966, Muzeum Ziemi Mazowieckiej, 3 prace nlb. 1 il.
Partyzantka kielecka w plastyce, Radom 1968, Muzeum Regionalne, 1 praca nlb.
12 wystawa malarstwa, grafiki i rysunku Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa grudzień 1968, Zachęta, poz. kat. 47, 48
XIII wystawa malarstwa, grafiki i rysunku Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa marzec 1972, Zachęta, poz. kat. 14, 15
Wystawa prac uczestników międzynarodowego pleneru malarskiego Bieszczady'72, Rzeszów luty 1973, Dom Sztuki, poz. kat. 13-17, 1 il.

V Festiwal sztuk pięknych, Warszawa wrzesień 1974, Zachęta, poz. kat. 24 w dziale malarstwa, 1 il.
Warszawa w sztuce, Warszawa wrzesień 1977, Zachęta, poz. kat. 32, 33, 34 w dziale malarstwa, 1 il.

prasa

Andrzej Banach, Bortha i Csorba akwareliści węgierscy, Dziennik Polski nr 14, 1949
B.S., Tibor Csorba malarz i literat, Stolica nr 29, 20 VII 1958, 5 il.
(na) Prof. Tibor Csorba w Poznaniu, Głos Wielkopolski, nr 78 3 IV 1959
wzmianka, Życie Warszawy nr 87, 12–13 IV 1959, 2 il.
Teresa Chmielewska, Malarz o dwóch ojczyznach, Przyjaźń nr 30, 26 VII 1959 5 il.
Halina Gruber, Przed 41 miast polskich szlakiem węgierskiego reportera sprzed trzech i pół wieku. Ciekawa książka dr Tibora Csorby, Express Wieczorny nr 219, 13–14 IX 1959
(Ż.J.) U malarza węgierskiego i polskiego pejzażu. Tibor Csorba portrecista drzew, Słowo Powszechne, nr 237, 5 X 1959, 1 il.
Irena Lubaszewska, Jak im Polska głowę zawróciła, Kulisy nr 50, 13 XII 1959
(nie sygn.), Dyskusja o współczesnej plastyce młodych, Dziennik Łódzki nr 4, 6 I 1960
(r), Interesujące wystawy w Warszawie, Express Wieczorny, nr 61, 11 III 1960
L.S. (bez tyt.), Przyjaciółka nr 12, 20 III 1960
(dw), Wystawa prac Tibora Csorby, Gazeta Kujawska nr 94, 21 IV 1960 (nie sygn.), Spotkanie z węgierskim artystą-malarzem, Gazeta Kujawska nr 107, 6 V 1960 (nie sygn.), Mała kroniczka, Słowo Powszechne nr 113, 10 V 1960 (rk), Wystawa akwarel Tibora Csorby w Opolu, Trybuna Opolska nr 223, 19 IX 1960 (nie sygn.), Nowy cykl pejzaży Tibora Csorby, Dziennik Polski nr 240, 8 X 1960 (nie sygn.), Sztandar Ludu nr 273, 17 XI 1960 (d), Akwarele T. Csorby na Bronowicach, Sztandar Ludu nr 290, 7 XII 1960 (bey) 30 lat piórem i pędzlem. Jubileusz Tibora Csorby, Życie Warszawy nr 67, 19–20 III 1961
S.Ż. Kronika Kulturalna, Polityka nr 13, 1 IV 1961
wzmianka, Życie Literackie nr 14, 2 IV 1961 (ms), Tibor Csorba, Stolica nr 14–15, 2–9 IV 1961
wzmianka, Sztandar Ludu nr 109, 9 V 1961 (nie sygn.), Wystawa „Szlakiem Konopnickiej”, Gazeta Białostocka nr 108, 9 V 1961, 1 il. (nie sygn.), Ziemia Łódzka czci pamięć M. Konopnickiej, Ziemia Kaliska nr 11, 15 VI 1961

(rok), Wystawa węgierskiego malarza T. Csorby „Śladami Lenina w Polsce”, Trybuna Opolska nr 269, 13 XI 1961 (PAP), „Szlakiem Marii Konopnickiej” – wystawa prac Tibora Csorby, Trybuna Ludu nr 9, 9 I 1962 (jaw), Akwarele Tibora Csorby, Słowo Powszechne nr 8, 10 I 1962 M.S., Szlakiem Marii Konopnickiej, Głos Pracy nr 10, 12 I 1962 Zet, Błyskawiczne wywiady. Za tydzień wystawa prac T. Csorby – węgierskiego malarza i literata, Gazeta Kujawska nr 11, 13–14 I 1962 wzmianka, Ilustrowany Kurier Polski nr 12, 15 I 1962 wzmianka, Gazeta Pomorska nr 13, 16 I 1962 (sj.), W niedzielę otwarcie wystawy prac T. Csorby, Gazeta Kujawska nr 16, 19 I 1962 (nie sygn.), Śladami pisarzy, Stolica nr 3, 21 I 1962, 1 il. (c), Wystawa akwarel Tibora Csorby, Gazeta Kujawska nr 20, 24 I 1962 (sj.), Wystawa prac T. Csorby do czwartku włącznie, Gazeta Kujawska nr 43, 20 II 1962 (zet), Wspomnienia z Węgier, Gazeta Kujawska nr 47, 24–25 II 1962 (nie sygn.), Wystawa akwarel Tibora Csorby, Pomorze nr 4, 28 II 1962 (ben), Pokazem znaczków pocztowych zainaugurował Poznań Dni Kultury Węgierskiej, Kurier Polski nr 79, 2 IV 1962 wzmianka, Gazeta Poznańska nr 90, 16 IV 1962 Jerzy Bober, Droga do kultury polskiej. Gazeta Krakowska nr 208, 2 IX 1962, 2 il. wzmianka, Życie Warszawy nr 14, 17 I 1963 (w), Otwarcie wystawy prac Tibora Csorby, Głos Pracy nr 15, 18 I 1963 (nie sygn.), „Moja Warszawa” wystawa Tibora Csorby, Express Wieczorny nr 15, 19 I 1963 ZK, „Moja Warszawa”. Wystawa prac T. Csorby, Trybuna Ludu nr 19, 19 I 1963 (Zu), Hotelowe salony sztuki znów czynne, Słowo Powszechne nr 18, 21 I 1963 (nie sygn.), Tydzień Kulturalny stolicy. Z teki Tibora Csorby, Stolica nr 5, 3 II 1963 wzmianka, Przekrój nr 930, 3 II 1963 wzmianka, Express Wieczorny nr 47, 26 II 1963 Danuta Rudzka, Pióro i pędzel, Kulisy nr 16, 21 IV 1963, 1 il. (mt), Zakopane w USA, Głos Pracy, nr 157, 3 VII 1963 (nie sygn.), Wystawa malarska, WTK Wrocławski Tygodnik Katolików nr 35, 18 VIII 1963 Irena Neumann-Judycka, Tibor Csorba, Tygodnik Kulturalny nr 35, 1 IX 1963, 1 il. Mar, Zakochany w Polsce, Zwierciadło nr 32, 9 VIII 1964, 3 il. wzmianka, Litera, nr 10, X 1964 (nie sygn.), Akwarele Tibora Csorby w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki, Dziennik Wieczorny nr 289, 8 XII 1964

(nie sygn.) Imprezy. Pejzaż polski i węgierski w akwreli, Ilustrowany Kurier Polski nr 291, 8 XII 1964 (nie sygn.), Dziś otwarcie wystawy akwarel T. Csorby, Gazeta Pomorska nr 291, 8 XII 1964 Jan Piechocki, Wystawa prac Tibora Csorby, Ilustrowany Kurier Polski nr 295, 12 XII 1964 wzmianka, Gazeta Pomorska nr 295, 12–13 XII 1964 (Zb. S.), Pejzaż polski i węgierski Tibora Csorby, Pomorze nr 1, 1–15 I 1965 wzmianka, Express Wieczorny nr 70, 23 III 1965 W.W., Spotkanie autorskie z dr Tiborem Csorbą, Nowiny Rzeszowskie nr 286, 3 XII 1965 Władysław Tybura, Tu cząstkę swej duszy zostawił..., Trybuna Mazowiecka nr 54, 5–6 III 1966 (L), Potrójny jubileusz Tibora Csorby, Słowo Powszechne nr 64, 16 III 1966 (nie sygn.), Zapiski reportera, Życie Radomskie nr 68, 20–21 III 1966 (nie sygn.), Z życia kulturalnego Radomia, Słowo Powszechne nr 73, 28 III 1966 (nie sygn.), Nasz fotoreporter z wizytą u Tibora Csorby, Życie Warszawy nr 74, 28 III 1966, 2 il. (nie sygn.), 60-lecie urodzin Tibora Csorby, Stolica nr 16, 17 IV 1966, 1 il. (do), Wieczory autorskie Tibora Csorby, Gazeta Białostocka nr 82, 7 IV 1966 wzmianka, Notatnik warszawski, Express Wieczorny nr 93, 19 IV 1966 (i), Akwarele Tibora Csorby, Słowo Powszechne nr 96, 22 IV 1966 wzmianka, Stolica, nr 18, 1 V 1966 (nie sygn.), Zbiory warszawskie. Tibor Csorba, Stolica nr 25, 19 VI 1966, 3 il. (nie sygn.), Nowa wystawa w Muzeum Kujawskim, Gazeta Kujawska nr 178, 29 VII 1966 (k), „Szlakiem Kasprowicza”, Gazeta Kujawska nr 179, 30–31 VII 1966 (H), „Szlakiem Kasprowicza” – w akwrelach, Dziennik Wieczorny nr 177, 31 VII–1 VIII 1966 wzmianka, Słowo Powszechne nr 194, 16 VII 1966 (nie sygn.), Notatnik kulturalny. Kasprowicza w muzyce i malarstwie, Dziennik Polski nr 197, 20 VIII 1966 Halina Jaworska, Báratság znaczy przyjaźń, Kulisy nr 34, 21 VIII 1966, 2 il. wzmianka, Kronika, Tygodnik Kulturalny, 21 VIII 1966 wzmianka, Bydgoskie wystawy, Pomorze nr 16, 31 VIII 1966 (dag), Artysta, pisarz, pedagog – znad Cisy i Wisły, Kurier Polski nr 42, 18–19 II 1967 (kłp), Ploty w „Emocji”, Kurier Polski nr 63, 15 III 1967

(grt), Ploty zakopiańskie w rysunku węgierskiego malarza, Express Wieczorny nr 82, 5 IV 1967, 1 il. (nie sygn.), Poezja plotów, Stolica nr 23 4 VI 1967 (nie sygn.), Odczyt prof. Csorby, Dziennik Bałtycki nr 131, 4–5 VI 1967 Roman Karasek, Komisja Twórczości Nauczycieli-Plastyków, Głos Nauczycielski nr 29, 16 VII 1967 (nie sygn.), Dziś w stolicy, Dziennik Ludowy nr 56, 6 III 1968 (m), Węgierskie malarstwo w WDK, Głos Koszaliński nr 66, 16–17 III 1968 (nie sygn.), W reporterskim skrócie. Nowa wystawa w WDK, Głos Koszaliński nr 68, 19 III 1968 (ejw), Impresje zakopiańskie Tibora Csorby, Express Wieczorny nr 73, 25 III 1968 (nie sygn.), Tibor Csorba w Koszalinie, Głos Koszaliński nr 85, 8 IV 1968 (nie sygn.), Wystawa malarstwa w klubie MPiK „Ruch”, Głos Olsztyński nr 197, 20 VIII 1968, 1 il. (grt), Przy sztalugach w zakładzie pracy, Express Wieczorny nr 228, 23 IX 1968, 1 il. Erwin Kruk, Polski artysta-Węgier, Głos Olsztyński nr 233, 1 X 1968, 1 il. (jb), Pisarz węgierski na kuracji w naszym uzdrowisku, Gazeta Kujawska nr 266, 8 XI 1968 (nie sygn.), Pożegnalne spotkanie Tibora Csorby, Gazeta Kujawska nr 282, 27 XI 1968 Krystyna Kleczkowska, Polak z wyboru. Rozmowa z dr Tiborem Csorbą, Dziennik Polski nr 76, 30–31 III 1969 (aws), Uroczyste obchody Dni Leninowskich w Posce, Express Wieczorny nr 93, 20–21 IV 1969 (gk), „Szlakiem Lenina w Polsce” – interesująca wystawa Tibora Csorby, Express Wieczorny nr 94, 21 IV 1969, 1 il. „Szlakiem Lenina w Polsce”, Kurier Polski nr 95, 23 IV 1969, 1 il. (ego), Wystawa akwarel Tibora Csorby, Słowo Powszechne nr 99, 24 IV 1969 (wa), Wystawa „Szlakiem Lenina”, Życie Warszawy nr 97, 24 IV 1969, 1 il. (h), Śladami pobytu Lenina w Polsce. Wystawa akwarel Tibora Csorby, Słowo Powszechne nr 105, 1 V 1969 (nie sygn.), „Szlakiem Lenina...”, Świat nr 18, 4 V 1969 (nie sygn.), Sztuka., Kamena nr 10, 11 V 1969 wzmianka, Tygodnik Kulturalny nr 18, 4 V 1969 wzmianka, Express Wieczorny nr 144, 19 VI 1969, 1 il. (a), Już we wtorek powitamy tratwę „Wisła-Express 25”, Gazeta Kujawska nr 157, 4 VII 1969 (G), Tibor Csorba o Warszawie i dla Warszawy, Stolica nr 28, 15 VII 1969

- D. Wróblewska, Warszawa Tibora Csorby, Stolica nr 39, 28 IX 1969 3 il.
- (nie sygn.), Dziś w stolicy, Dziennik Ludowy nr 46, 24 II 1970
- (md), Z okazji jubileuszu akwarele Tibora Csorby, Życie Warszawy nr 47, 25 II 1970, 1 il.
- (mw), Piękne akwarele Tibora Csorby, Express Wieczorny nr 47, 25 II 1970, 1 il.
- Z. Tyszka Tibor Csorba. Węgry-Polak, Słowo Powszechne nr 49, 26 II 1970
- (a), 40 lat pracy Tibora Csorby, Gazeta Kujawska nr 54, 5 III 1970
- (k), Krótko o wszystkim, Gazeta Kujawska nr 106, 6 V 1970
- (grt) W niedzielę spotkanie z T. Csorbą, Express Wieczorny nr 62, 14-15 III 1970
- (Stel), Tibor Csorba w Muzeum Mazowieckim, Trybuna Mazowiecka nr 67, 20 III 1970
- (nie sygn.), „Tratwa Expressu” w akwarelach T. Csorby na wystawie w Płocku, Express Wieczorny nr 67, 20 III 1970
- H. Grubert, Pod dachami Warszawy. U Tibora Csorby na Starym Mieście, Express Wieczorny nr 84, 9 IV 1970
- Sławomir Bołak, Akwarele Tibora Csorby, Życie i Myśl nr 4, IV 1970, 4 il.
- (NIL), Z cyklu portrety. Tibor Csorba mówi o latach spędzonych w Polsce, o literaturze i malarstwie, Zwierciadło nr 28, 12 VII 1970, 3 il.
- (em), Notatnik Kulturalny, Gazeta Kujawska nr 253, 24-25 X 1970
- H. Chabros, Rozmówki Kuriera. Z okazji jubileuszowej wystawy Tibora Csorby, Kurier Lubelski nr 58, 10 III 1971, 1 il.
- (ch), Otwarcie wystawy T. Csorby przełożone, Kurier Lubelski nr 61, 14 III 1971
- (PAP), W 40-lecie. Wystawa prac Tibora Csorby, Trybuna Ludu nr 79, 20 III 1971
- (mw), „Polski urok i węgierski temperament” na wystawie Tibora Csorby, Express Wieczorny, nr 69, 23 III 1971, 2 il.
- SK, Dni Kultury Węgierskiej, Ilustrowany Kurier Polski nr 87, 14 IV 1971
- (nie sygn), Dni Kultury Węgierskiej. Pejzaże Tibora Csorby Ilustrowany Kurier Polski nr 89, 16 IV 1971
- (nie sygn.) Malarstwo Tibora Csorby, Nowości — Dziennik Toruński nr 89, 16 IV 1971
- (nie sygn.), Spotkanie z węgierskim plastykiem, Dziennik Wieczorny nr 89, 16 IV 1971
- (R.W.), Trwają Dni Kultury Węgierskiej, Gazeta Pomorska nr 91, 19 IV 1971
- Mieczysław Andrzejewski, Tibor Csorba — węgierski Polak, Dziennik Wieczorny nr 101, 30 IV 1971
- (taj), Wystawa akwarel, Sztandar Ludu, nr 146, 22 VI 1971
- (ch), Zanim powstanie zamojski klub MPiK, Kurier Lubelski nr 248,
- 21 X 1971
- (pg), Tibor Csorba wystawia w Zamościu, Express Wieczorny nr 262, 5 XI 1971
- Zofia Raducka, Laureaci Orderu Uśmiechu. Najszczęśliwszy Węgier w Polsce, Kurier Polski nr 264, 11 XI 1971, 2 il.
- (SDr), Węgier, który stał się także Polakiem. Z wizytą u Tibora Csorby, Kurier Polski nr 79, 4 IV 1972, 1 il.
- (nie sygn.), Notujemy, Sztandar Ludu nr 82, 7 IV 1972
- (w), W 150 rocznicę urodzin Sandora Petőfiego. Sztandar Ludu nr 86, 12 IV 1972
- Antoni Adamski, Z sal wystawowych. Tibor Csorba — malarz polskiego krajobrazu, Nowiny Rzeszowskie nr 152, 3 VI 1972, 1 il.
- wzmianka, Z dnia, Życie Warszawy nr 56, 7 II 1973
- (nie sygn.), W 150 rocznicę urodzin S. Petőfiego, Trybuna Ludu nr 66, 8 III 1973
- (nie sygn.), W hołdzie Petőfiemu. Trybuna Ludu nr 69, 11 III 1973
- (lik), Interesująca wystawa Tibora Csorby, Express Wieczorny nr 62, 14 III 1973, 1 il.
- (eg), Warszawskie akwarele Tibora Csorby, Stolica nr 35, 2 IX 1973, 2 il.
- (woj), Kronika Zamkowa. Brama i ryzalit, Kurier Polski nr 76, 30-31 III 1974
- (nie sygn.), Wystawy, Życie Warszawy nr 80, 3-4 IV 1974
- (Sław), Martyrologia polskiego narodu w twórczości Tibora Csorby, Kurier Polski nr 106, 7 V 1974, 1 il.
- (js), Służy dwóm ojczyznom, Za Wolność i Lud nr 38, 21 IX 1974, 2 il.
- Jan Wagner, Rozmowa z dr Tiborem Csorbą. — Dowiedleś nam, Tiborze, że Węgier Polakiem być może., WTK Wrocławski Tygodnik Kulturalny nr 1, 5 I 1975, 1 il.
- Anna Luboradzka, Rozmowa tygodnia. Życie nieraz nagradzało mnie..., WTK Tygodnik Katolicki nr 45, 9 XI 1975, 1 il.
- (ir), Porozmawiajmy o Warszawie, Stolica nr 11, 14 III 1976, 1 il.
- Alicja Korupczyńska, Czuję się najszczęśliwszym człowiekiem — mówi jubilat Tibor Csorba, Słowo Powszechne nr 61, 16 III 1976, 1 il.
- Ewa Zielińska, Jubileusz Tibora Csorby. Siedemdziesiąt lat w pałacu barw, Kurier Polski nr 61, 16 III 1976, 1 il.
- (grt), Odczyt Tibora Csorby w PEN-Clubie, Express Wieczorny nr 62, 17 III 1976
- grt, Jubilat Tibor Csorba, Express Wieczorny nr 64, 19 III 1976, 1 il.
- Anna Luboradzka, Rozmowa tygodnia. Dziś: Tibor Csorba. Pamięć o rzeczach dobrych, WTK Tygodnik Katolicki nr 12, 21 III 1976, 1 il.
- (grt), Csorba na jubileuszowo. Spacerkiem po warszawskich ekspozycjach, Express Wieczorny nr 68, 24 III 1976, 1 il.

- (woj), Dokąd w niedzielę, Kurier Polski nr 71, 27-28 III 1976
- (BS), Artysta i pedagog, Barwy nr 3, III 1976, 1 il.
- (zew), Uroczystości jubileuszowe T. Csorby. Spotkanie z uczniami. Wieczór u literatów, Kurier Polski nr 74, 31 III 1976, 2 il.
- (nie sygn.), Wystawy, Życie Warszawy nr 80, 3-4 IV 1976
- (nie sygn.), Tygodnik Powszechny nr 14, 4 IV 1976
- Wiesław Rustecki, Tibor Csorba, Argumenty nr 16, 18 IV 1976, 2 il.
- (in) „Okno pełne pogody” — Tibora Csorby, Sztandar Ludu nr 20, 26 I 1977
- (KAW) W muzeum — Tibor Csorba, Dziennik Popularny nr 65, 22 III 1977
- (nie sygn.) Nagroda im. Wł. Pietrzaka po raz trzydziesty, Słowo Powszechne nr 248, 7 XI 1977
- Ewa Zielińska, Pejzaż pogodny, Kurier rozmawia z Tiborem Csorbą, Kurier Polski nr 260, 6 XII 1977, 2 il.
- Jerzy Lissowski, Sercem malowane, Głos Pomorza nr 280, 10/11 XII 1977
- (r) Wystawa węgierskiego artysty, Sztandar Ludu nr 90, 20 IV 1978
- (woj), Rozmówki Kuriera. Tibor Csorba znów w Lublinie, Kurier Lubelski nr 91, 21 IV 1978, 2 il.
- (zew), Cykl obrazów Sacra Polonica dar Tibora Csorby dla Muzeum na Majdanku Kurier Polski nr 91, 21 IV 1978, 1 il.
- (nie sygn.), Wystawa prac T. Csorby, Gazeta Południowa nr 132, 12 VI 1978
- (nie sygn.), Wystawa prac T. Csorby, Express Wieczorny nr 30, 12 VI 1978
- Edward Trojanowski, Z Expressem przy pół czarnej Tibor Csorba, Express Wieczorny nr 143, 27 VI 1978, 1 il.
- (nie sygn.), Jubileusz prof. Tibora Csorby. Fantastyczny ambasador, Słowo Powszechne nr 58, 15 III 1979, 1 il.
- Zuzanna Jastrzębska, Kawaler Orderu Uśmiechu, Filipinka nr 16, 12 VIII 1979
- Joanna Kempieńska, W kłopotach i radościach jestem zawsze z Polską..., Słowo Powszechne nr 67, 24 III 1980, 1 il.

Bibliografia została opracowana na podstawie zbiorów Wydziału Dokumentacji Informacji i Wydawnictw Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Warszawie.

Opracowanie i redakcja katalogu:

Teresa Rostkowska

Redakcja techniczna:

Mirosław Winiarek

Projekt plakatu
i opracowanie graficzne katalogu:

Zenon Januszewski

Projekt ekspozycji:

Zdzisław Śniechowski

Przekład tekstów:

Ákos Engelmayer

Zdjęcia czarno-białe:

Anna Pietrzak-Bartos

Zdjęcia barwne:

Tomasz Chelmoński

Wydawca:

Centralne Biuro Wystaw Artystycznych

Na okładce:

Dom urodzenia E. Ady'ego (z „Teki węgierskiej”)

na plakacie:

Warszawa (z „Teki polskiej”)

cena: 25.— zł

WDA - Zakład Typograficzny, Zam. 1692, Nakł. 400. L-65

